

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí konanom 8. augusta 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **Š. H.**, pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. mája 2010, sp. zn. 1To 47/2010, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 8. februára 2010, sp. zn. 5T 145/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **Š. H. sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 8. februára 2010, sp. zn. 5T 145/2009, bol obvinený **Š. H.** uznaný vinným zo spáchania pokračujúceho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (bod 1/) a pokračujúceho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. (bod 2/), a to na tom skutkovom základe, že :

1/ v presne nezistenom čase v priebehu mesiaca júl roku 2006 v B. na ulici S., pod zámienkou predaja bytu nachádzajúceho sa v B., vylákal od poškodenej Mgr. A. K. finančnú zálohu vo výške 30 000 Sk, následne dňa 31. júla 2006 za uvedeným účelom vložila poškodená v B., v pobočke V., na účet obvineného číslo X., vedeného v tejto banke finančnú hotovosť vo výške 170 000 Sk, dňa 22. augusta 2006 opätovne v tej istej pobočke za tým istým účelom vložila na účet obvineného finančnú hotovosť vo výške 200 000 Sk, kedy s obvineným uzatvorila Dohodu o spolupráci a dňa 2. novembra 2006 opäť za týmto účelom vložila na uvedený účet finančnú hotovosť vo výške 36 760 Sk, následne však obvinený predmetný byt poškodenej pod rôznymi fiktívnymi zámienkami nezabezpečil

a finančné prostriedky nevrátil, čím takto poškodenej Mgr. A. K. spôsobil škodu vo výške 14 497,78 € (436 760 Sk),

19. mája 2006 v B. na ulici L., za účelom sprostredkovania kúpy bytu nachádzajúceho sa v B., vylákal od poškodenej B. N. finančnú hotovosť vo výške 100 000 Sk a dňom 26. mája 2006 poškodená za uvedeným účelom poukázala na účet obvineného číslo X., vedený vo V. finančnú hotovosť vo výške 200 000 Sk tvrdiac poškodenej, že finančnú čiastku v celkovej výške 300 000 Sk je potrebná ako akontácia na zaplatenie právnych služieb JUDr. P. H., ktorý mal zabezpečiť predaj predmetného bytu do vlastníctva poškodenej, následne však obvinený uvedenú finančnú hotovosť JUDr. H. neodovzdal, sprostredkovanie bytu nezrealizoval a nezabezpečil kúpu daného bytu ako aj finančné prostriedky nevrátil, čím takto poškodenej B. N. a Ing. R. N. spôsobil škodu vo výške 9 958,18 € (300 000 Sk),

teda obvinený spôsobil poškodeným škodu v celkovej výške 24 455,96 € (736 760,25 Sk).

2/ 25. júna 2008 v presne nezistenom čase v B., pod zámienkou sprostredkovania a uhradenia jazykového kurzu anglického a francúzskeho jazyka majúceho prebiehať od mesiaca október roku 2008 vylákal od Mgr. J. B. finančnú hotovosť vo výške 30 000 Sk, pričom predmetný kurz vôbec neuhradil ako aj nesprostredkoval a finančnú čiastku napriek viacerým urgenciám nevrátil, čím takto poškodenému JUDr. R. B. spôsobil škodu vo výške 995,82 € (30 000 Sk),

v dňoch 18. augusta 2008 až 20. augusta 2008 v B., pod zámienkou kúpy bližšie neurčeného bytu a snubného prsteňa pre svoju priateľku a zároveň vnučku poškodenej A. Š., túto požiadal o zapožičanie finančnej hotovosti vo výške 50 000 Sk tvrdiac jej pri tom, že predmetnú finančnú čiastku jej vráti z finančných prostriedkov z účtu v banke v R., ktorá v zmysle jeho príkazu má koncom mesiaca augusta roku 2008 za týmto účelom uskutočniť prevod sumy vo výške 9 000 000 Sk, čo sa však nezakladalo na pravde, pričom poškodená A. Š. mu žiadanú finančnú hotovosť vo výške 1 659,70 € (50 000 Sk) nevydala.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol zároveň zaviazaný nahradiť škodu poškodeným, konkrétne Mgr. A. K. vo výške 14 497,78 € (436 760 Sk), B. N. a R. N. vo výške 9 958,18 € (300 000 Sk) a JUDr. R. B. vo výške 995,82 € (30 000 Sk).

O odvolaní obvineného Š. H. proti vyššie citovanému rozsudku rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 12. mája 2010, sp. zn. 1To 47/2010, takým spôsobom, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a rozhodujúc v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. uložil vyššie menovanému podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V ostatných výrokoch zostal prvostupňový rozsudok nedotknutý.

Dňa 7. júla 2011 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložené dovolanie obvineného, podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. M. K. (súčasťou je i vlastné písomné podanie obvineného), smerujúce proti vyššie uvedeným rozsudkom, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por.

V odôvodnení podaného dovolania pritom obvinený v súvislosti s prvým dovolacím dôvodom (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) uviedol, že Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí dňa 12. mája 2010 hrubo porušil jeho základné právo na obhajobu tým, že potom čo ho pred otvorením tohto verejného zasadnutia v zmysle § 43 ods. 1 Tr. por. požiadal o oslobodenie ustanoveného obhajcu (stratil k nemu dôveru), ktorý navyše s tým súhlasil, tejto jeho žiadosti nevyhovel a neumožnil mu tak zvoliť si v danej veci nového obhajcu.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zdôraznil, že o jeho námietke zaujatosti vznesenej voči všetkým sudcom Krajského súdu v Bratislave konal sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. P. T., ktorý mal byť z rozhodovania vylúčený, keďže je voči jeho osobe zaujatý, a to jednak pre ich osobné konflikty, ktoré mali na promócií jeho priateľky J. B., a jednak i z toho dôvodu, že je osobný priateľ rodiny B..

Ďalej obvinený upozornil na tú skutočnosť, že trestnú činnosť kladenú mu za vinu nespáchal a že súdy nevykonali všetky dostupné dôkazy na zistenie jeho viny či neviny. Čo sa týka skutkov v bode 1/ rozsudku ide len o občianskoprávne vzťahy medzi ním

a poškodenými. Čo sa týka skutkov v bode 2/ rozsudku tieto sú umelo vykonštruované s jediným úmyslom a cieľom - rozbiť jeho ľúbostný vzťah s dcérou manželov B.. V oboch prípadoch mu pritom nebola umožnená či už v prípravnom konaní alebo v súdnom konaní konfrontácia s poškodenými, kde by bol dokázal, že títo nehovoria pravdu. S ohľadom na vyššie uvedené je preto podľa jeho názoru daný i dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je podľa obvineného daný z toho dôvodu, že trest mu udelený je privysoký, čím je sankčný a represívny.

A napokon naplnenie posledného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vidí obvinený v tom, že v predmetnej veci došlo ku kriminalizovaniu občianskoprávneho vzťahu (nie trestnoprávneho). Bola porušená Ústava Slovenskej republiky, ktorá hovorí, že „nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok“. Ako nezákonné a neprípustné považuje tiež odvolávanie sa na jeho predošlé odsúdenie, bez objektívneho posúdenia aktuálnej veci, t.j. automatizovanie viny podľa minulosti.

Z dôvodov vyššie uvedených preto obvinený Š. H. navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 380 ods. 4 Tr. por. výkon jeho nezákonného trestu prerušil, oba napadnuté rozsudky zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

c/ zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

e/ vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,

g/ rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

h/ bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,

i/ rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

V zmysle § 371 ods. 3 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolací súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť v prvom rade tú skutočnosť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, ktorými sa v dovolaní odôvodňuje existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Dôvody dovolania je teda treba chápať materiálne, a preto nestačí na ne len formálne poukázať v podanom dovolaní, aby sa tým vyhovel ustanoveniu § 374 Tr. por.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom **viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie**. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania sudy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací. Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu potrebné vyšetrovanie podľa § 379 ods. 2 Tr. por.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ten je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave **právnych chýb** rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Čo sa týka podaného dovolania, z jeho obsahu je zrejmé, že obvinený Š. H. v podstate namieta spôsob, akým sudy oboch stupňov vyhodnotili v jeho neprospech vykonané dôkazy a ako nadväzne na takto hodnotené dôkazy posúdili skutky, ktorých sa dopustil. Avšak ako už z vyššie uvedeného vyplýva, skutky tak, ako boli zo strany príslušných súdov zistené, sú pre Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací

záväzné, pričom pokiaľ ide potom o ich právne posúdenie, toto je správne a v súlade so zákonom.

Vo vzťahu k ďalšiemu dôvodu dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolací súd uvádza, že v rámci daného trestného konania nezistil žiadne také procesné pochybenia, ktoré by boli spôsobilé daný dôvod naplniť. Všetky práva, ktoré sú vyjadrením práva na obhajobu a podmienky na spoľahlivé zistenie objektívnej pravdy boli totiž v predmetnej veci riadne zabezpečené. Zároveň je potrebné poukázať na to, že s námietkami obvineného odôvodňujúcimi podľa jeho názoru porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom sa správne a dostatočným spôsobom vysporiadal už odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku (str. 7 až 8).

S ohľadom na výhrady obvineného smerujúce k naplneniu dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. považuje tunajší súd za nevyhnutné zdôrazniť tú skutočnosť, že tieto sú takisto neopodstatnené, pretože pod predmetný dôvod nemožno zahŕňať také prípady, keď namietaný sudca ani nekonal v merite veci a ani nevydal žiadne meritórne rozhodnutie.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., tak s týmto sa nebolo potrebné ani zaoberať, keďže jeho existenciu obvinený odôvodnil námietkami vecne nezodpovedajúcimi jeho zákonnému vymedzeniu („rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom“), teda námietkami stojacimi mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu.

I napriek vyššie uvedenému ale Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že všetky dôkazy boli v predmetnom prípade vykonané v súlade so zákonom, pričom čo sa týka predmetných námietok (smerujú voči neúplnosti vykonaného dokazovania či spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov) navyše dodáva, že tieto by boli irelevantné aj z pohľadu akéhokoľvek iného uplatneného dovolacieho dôvodu.

A napokon v súvislosti s posledným uplatneným dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je potrebné s ohľadom na odôvodnenie podaného dovolania upozorniť na tú skutočnosť, že tento je daný len v tom prípade, ak bol obvinenému uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo ak mu bol uložený taký druh trestu, ktorý

zákon pri prejednávacom trestnom čine nepripúšťa. Obvineným namietaná neprimeranosť inak zákonne uloženého trestu nie je teda spôsobilá daný dôvod naplniť.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciacie tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. augusta 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová